

РЕШЕНИЕ

№ 3595

гр. София, 11.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Весела Андонова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **5470** по описа за **2010** година докладвано от съдия Весела Андонова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 2009 г. по НАХД № 8924/2009 г., С районен съд, НО, 14 състав е потвърдил наказателно постановление № 22-2201149/30.04.2009 г. на Директора на ДИТ-С., с което за нарушение на чл. 12, ал.1 НСОРЗ, на основание чл. 414, ал.1 от КТ на А. Г. П. от гр. С., е наложена глоба в размер на 2500 лева.

Срещу така постановеното решение е постъпила жалба от А. Г. П., подадена чрез адв. В., с която се моли атакуваното съдебно решение да бъде отменено. Поддържа се, че съдебният акт е неправилен, необоснован и постановен в противоречие с материалния закон

Ответника по жалбата не взема становище по подадената жалба.

Представителят на С градска прокуратура поддържа, че жалбата е основателна. **Административен Съд С. – град, XII касационен състав**, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на С. и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Жалбоподателят е бил управител на „ЕД Медицин Балкан“ ООД С.. На 25.03.2009 год. била извършена проверка от ДИТ-С. за спазване на трудовото законодателство във фирмен офис на дружеството, находящ се в гр.С., ул."Мъглен"№ 5, а на 30 и 31.03.2009 год. документална проверка в ДИТ-С.. От представените

документи - ведомост и фишове за начислени и изплатени трудови възнаграждения, било установено, че за м.декември 2008 год. не е начислено и изплатено допълнително месечно възнаграждение за трудов стаж и професионален опит на Г Д С, заемала в този период длъжността „продавач“. Установено било и че лицето е в трудово правоотношение с дружеството от 01.10.2003 год. При тези констатации контролният орган приел, че е допуснато нарушение на чл.12, ал.1 от НСОРЗ и св.С - гл.инспектор при ДИ съставил срещу жалбоподателя АУАН № 22-2201149 като виновно длъжностно лице. Въз основа на акта и доказателствата по преписката наказващият орган издал оспореното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административнонаказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, XII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на касатора на 31.05.2010 г. Касационната жалба е подадена чрез С Районен Съд на 14.06.2010 г. (вх. № 18602), т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

На първо място следва да се отбележи, че съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, решението на първоинстанционния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административно-процесуалния кодекс, т.е. като основания за оспорване могат да се сочат тези, предвидени в чл. 348 от НПК, но не и тези в чл.209 от АПК. В тази връзка наведеното касационно основание “необоснованост”, което не е между основанията предвидени в чл. 348 НПК, не следва да бъде обсъждано.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. Мотивиран така, настоящият състав намира атакуваното в настоящото производство решение на СРС за законосъобразно, в това число правилно и обосновано.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила

относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, за чието съществуване са налице данни по делото; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд - С.

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 2009 г. по НАХД № 8924/2009 г., С районен съд, НО, 14 състав е потвърдил наказателно постановление № 22-2201149/30.04.2009 г. на Директора на ДИТ-С..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.